

Jonasovo zpevník

1

Klára
Chinaski

H G#mi E
Ná nanananannananana ná
H G#mi E
Ná nanananannananana ná
Ááááá

H D#mi
Kláro, jak to s tebou vypadá
C#mi E
od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi
Co nám brání být spolu jenom ty a já
C#mi E
Nebuď včerejší no tak Kláro

H D#mi
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak Dán
C#mi E
ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi E
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán

Ná nanananannananana ná

Já se prostě nekontroluju
a plácám a plácám
si vážně úžasná já tě nejspíš miluju
noty mi dáváš .. jééé

Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál
bereme čáru šup do kočáru
Já jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Inženýr šarlatán

C Dmi7
Koukám na tebe Kláro už několik dní
C Dmi7
Nejsem nákej ten chlápek jsem solidní
C Dmi7
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C Dmi7
Královno má, ty to víš, co bych si přál

C Ami F
Ná nanananannanananaá ááááá
C Ami F Fmi
Ná nanananannanananaá ááááá

C E
Hele kotě na co tě nalákám?
Dmi Fmi
mám doma sbírku cínknutejch srdcovejch králů
C Fmi
naslouchám následně všim kudy kam
Dmi Fmi C
dáme si partičku a skončíme k ránu
E Dmi Fmi C
Počkám až usneš a budu se ti zdát
Ami F
Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Fmi
inženýr žádný šarlatán ..

C# D#mi7
Koukám na tebe Kláro už několik dní
Nejsem nákej ten chlápek jsem solidní
Kláro stačí jen málo a budeme pár
Královno, má ty to víš co bych si přál

C# Bbmi F#
Ná nanananannanananaá ááááá
C# Bbmi F# F#mi
Ná nanananannanananaá ááááá
C# Bbmi F# F#mi
Ná nanananannanananaá ááááá ...

2

První signální
Chinaski

kapo I

E *G C E*
1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
G C E
právem se mi budeš tiše smát.
G C E
jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost,
G C E
když za všechno si můžu vlastně sám.

Ami C
R: Za spoustu dní možná spoustu let,
G D
až se mi rozední budu ti vyprávět,
Ami C
na první signální jak jsem vobletěl svět,
G D
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
F Bb Dmi
Jaký si to uděláš - takový to máš,
F Bb Dmi
jaký si to uděláš - takový to máš .

G C E
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
G C E
budu zpívat vampam - tydapam.
G C E
Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,
G C E
jak jsem si to uděl tak to mám.

Ami C
R: Za spoustu dní možná spoustu let,
G D
až se mi rozední budu ti vyprávět,
Ami C
na první signální jak jsem vobletěl svět,
G D
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
F Bb Dmi
Jaký si to uděláš - takový to máš,
F Bb Dmi
jaký si to uděláš - takový to máš .

3

Andulce z bčeka
Ebenové, bratři

A D A D A G D A
1. (Tak) stránky čítanky chci si založit tvými copánky,
F C G A F G A
[: spíš než na Temno myslím na lásku, promiň, Jirásku.
:]

2. Stránky fyziky chci si založit tvými culíky,
[: v spojených nádobách myšlenky nekalé, promiň,
Pascale. :]

3. Stránky chemie proud tvých vlasů snadno mi zakryje,
[: vadíš mi ve vzorcích, ztrácejí logiku, Lomonosíku. :]

4.=1.

1. ^{D C/D D C/D} Filosofem člověk se stane,
^{D C/D Hmi Ami7} jen když to dělá fortelně,
^{D C/D D C/D} mně vám to jde nejlíp ve vaně,
^{D C/D Hmi Ami7} mně to jde nejlíp v koupelně.

R: ^{C/D G C F C} Když vana přetéká, volám "heuréka!"
^{G Ami7 D} a šplouchám jako malý děcko,
^{C/D G C F C} když vana přetéká, volám "heuréka!",
^{G Ami7 D} a koukat bude celý Řecko,
^{Ami7 Hmi7 Ami7 C/D G} jak se dělá věda ve vaně u Archiméda.

2. Formulovat složité teze
 je základ filosofie,
 většinou chlap do vany leze
 s tím, že se jenom umyje.

R: I

R: I

1. ^{G D G D} Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
^{G D} proč jsem nevyspalý,
^{Bb F C G} řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
^D a tak jsme si hráli.

2. Až se zeptá poledne, co jsem dělal ráno,
 když se zvedly mraky,
 zeptal jsem se "ty spíš?", ty jsi řekla "ano",
 a tak jsem spal taky.

3. Až se zeptá večer, co jsem dělal v poledne,
 proč jsem nepracoval,
 řeknu, že jsi spala ještě pořád vedle mne,
 a tak jsem tě choval.

4. Až se zeptá ráno, co jsem dělal v noci,
 případně za šera,
 řeknu, že ti sukně klouzala po bocích,
 prostě jako včera.

1. ^{D G Emi7 A} Kdysi mě někdo vzal a nalepil na mě známku
^{D G A} neurčitě ceny,
^{D G Emi7 A} potom mě odeslal, a já marně hledám schránku,
^{D G} kam bych byl určený.

R: ^{E7 A7} A(-) každý jsme jenom balík určený k expedici,
^{E7 A7} sem - tam počítám, nedopočítám se,
^{E7 A7} poslaní kdysi dávno, míříme k výslednici,
^{E7 A7} sem - tam počítám, nedopočítám,
^{Gmi C7} každý jsme jenom balík určený k expedici,
^{Gmi C7 C9} sem - tam počítám, nedopočítám se,
^{Gmi C7} každý má náky obsah, adresu na krabici,
^{Gmi C7 C9 D} sem - tam počítám, nedopočítám.

2. Někdy vás na poště zapomenou úředníci,
 osud leccos chystá,
 kolem vás sviští dál doporučení balíci
 na určená místa.

R: I

3. Jednou nás doručí, skončí naše cesta krušná,
 někomu nás dají,
 už slyším, jak říká: škatule je celkem slušná,
 ale obsah v háji.

R: Každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 každý má náky obsah, adresu na krabici,
 sem-tam počítám, nedopočítám,
 každý jsme jenom balík určený k expedici,
 sem-tam počítám, nedopočítám se,
 poslaní kdysi dávno, míříme k výslednici,
 sem-tam počítám, nedopočí-
^{Gmi C7 Gmi} sem - tam počítám, nedopočí-, sem - tam počítám,
^{C7} nedopočí-

1. ^{Dmi7}Rupla ^{G6}se mnou moje společenská příčka,
^{Dmi7}je ^{G6}to mimo jiné pěkná slovní hříčka,
^{Cmi7}kůži ^{F6}ze mě zatím ještě nikdo ^{Cmi7}nestáh',
^{F6}tak ^{Cmi7}se učím chodit ^{F6}po vedlejších cestách. ^{Cmi7}
 *: ^FJen co noha ^{D#}nohu ^{Bb}mine, ^Fjen co noha ^{D#}nohu ^{Bb}mine.

R: ^FJen co noha ^{D#}nohu ^{Bb}mine, pomalá chůze,
^Fje to zdravý a ^{Bb}není to těžký,
^Fjen co noha ^{D#}nohu ^{Bb}mine, pomalá chůze,
^Fode dneška ^{Bb}budu chodit pěšky.

R: I

X: ^CKonečně - co by ne, ^{Dmi}všechno ^{Gmi7}bude jiné,
^{Gmi7}jen ^Fco noha ^{Bb}nohu, ^Cjen co noha ^{Bb}nohu mine.

R: I

2. Naposled se vyspím v povlečení čistém,
 z počítače mažu operační systém,
 jedničky se tiše mění v nuly,
 něco už jsem splatil, ostatní mi prominuli.
 *:

R: I

R: I

X:

R: I

R: I

R: I

1. ^CDneska ^Fjsem se ^Gu snídani ^Fzase ^Cdusil - ,
^Cbylo ^Fňáký ^Gsuchý ^Ftěsto - ^Cjá ^Fvám ^Czkusil - ,
^{Ami}někdo ^Dkleje, ^Ca tím ^Chřeší ^Fproti Bohu,
^Fjá ^Gvšak ^Chledím ^Fna ^Coblohu.
 *: ^FJak ^Cto ^Fdělaj', ^Gno ^Ařekněte ^Fmi,
^Cjak ^Fto ^Gdělaj' ^Akosmonauti?
 X: ^DVšude ^Csamý ^Cmonitory, ^Dbudíky ^Ca ^Dstopky,
^Ga ^Cmezi ^Dtím ^Cpoletují ^Dv ^Ckabině ^Dty ^Ddrobky,
^Cať ^Cmi ^Cnikdo ^Cneříká, ^Cže ^Cto ^Ctam ^Ctakhle ^Cchodí,
^Gto ^{Bb}by ^{Bb}měli ^{Bb}pěkně ^{Bb}bordel ^{Bb}v ^{Bb}tý ^{Bb}kosmický ^{Bb}lodi.

R: ^C(Ale) ^Fjak ^Gto ^Fdělaj', ^Fno ^Fřekněte ^Fmi,
^Cjak ^Fto ^Gdělaj' ^Gkosmonauti,
^{Gmi}vím, ^Fco ^{Bb}dělaj' ^{Bb}pionýři, ^Cvím, ^Cco ^Cdělaj' ^Cskauti,
^{Dmi}ale ^Cjak ^Gto ^Gdělaj' ^Gkosmonauti?

2. Tuhle mi zas moje žena hnula žlučí:
 mačkat pastu od konce se nenaučí,
 tak jsem aspoň na chvíličku vypad' z bytu,
 a hned jsem byl na orbitu.
 *:
 X: Co když ti daj' do posádky nákou tetu,
 čumíš na ni vod obletu do obletu,
 navíc: praštit dveřma, to tam taky nejde,
 to bys musel do skafandru, a to tě to přejde.

R: I

3. Existuje jedna místnost v každém bytě,
 kde je člověk v absolutní intimitě,
 spousta lidí, pokud já vím, tam čte knížky,
 já však hledím zas do výšky.
 *:
 X: Jestli mají v kombinéze nákej pytlík
 nebo prostě něco, kam by to hned chytli,
 v časopisech odborných se marně hrabu,
 jako kdyby tyhle věci byly tabu.

R: I

(orig B dur + kapo I.)

1. Už to mělo být, no to není,
no to je nadělení, no to je nadělení,
už jsem to měl mít, do bot mi teče,
snad dneska večer, snad dneska...

R: Já na tom dělám, já na tom makám,
už na tom dělám třetí den a ono ne a ne a ne.
Já na tom dělám, já na tom makám,
už na tom sedím přes týden a ono ne a ne a ne.

2. A z ničeho nic telefon zvoní,
to budou oni, no to budou oni.
Zkus jim něco říct, že tady nejsem,
že jsem šel se psem, že jim zavolám.

R: I

3. Někdo zaklepal u našich dveří,
ňáký frajeři, divný frajeři.
Jestli můžou dál, jenom na chvíli,
že by si rádi promluvili - o samotě.

R: I

: Dělán, makám... - n-e a ne a ne,
: ne a ne a ne. :

R: [: Já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
já se v tom neorientuj-u. :]

1. Už nevím, co je vpravo a co vlevo,
kde má ta věc svou hlavu a kde střevo,
už se mi třesou ruce, potím se čůrkem,
tohle je ještě horší než vojna s Turkem.

R: I

2. Ke komu se mám přidat, když vyjdu z domu,
vždyť já bych rád zaplatil, jen vědět, komu,
komu se podržovat a komu velet,
kdo asi půjde k moci, kdo do pr- ...

R: Říkám vám, že se v tom vůbec nevyznám
já se v tom neorientuju,
já se v tom nevyznám, já se v tom neorientuju,
já se v tom neorientuju.

1. Než vyjdeš z domu, než cvaknou vrátka,
hod ještě pohled, hod do zrcátka,
jestl-i máš tvrdý- puky a rysy- ,
jestl-i pod krke- m to, co má viset, to, co
má viset, vis- í.

2. Kravata tenká, ve vzorku zlato,
už nejsi v plenkách, už víš, jak na to,
kdo chce dokázat urvat pár frček,
musí si vázat, musí si svázat krček.

R: Protože společenská smyčka, to je tvůj komplic,
zaškrtní slova, která jdou od plic,
ať se tvůj jazyk na chvíli postí,
vždyť přece míříš do společnosti,
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni,
zavaž a utáhni, zavaž a utáhni.

3. Zrcadlo žádám denně o radu,
jaký mám uzel dát si pod bradu,
zda zakřiknutý či agresivní,
inteligentní, anebo radši pivní.

4. Do práce vážu, což není hloupé,
lodnický uzel - tam se to houpe,
až půjde o krk, mám ještě vždycky
v záloze uzlík, v záloze uzlík gordický.

1. Malá - ^{Bb F Bb F C} píse - ň do tmy ^{Ami Dmi Emi} vždycky přijde
^{Ami Dmi G} vhod mi, šetrím proud,
^{Bb F Bb F C Ami Dmi Emi G} píse - ň světl - oplachá škodu nenapáchá,
^{Bb/D G} člověk žasne, když se zhasne.

2. Malá píseň do tmy dělá doprovod mi, když jsem sám,
 píseň, co se stydí v přítomnosti lidí,
 ta je tichá, nepospíchá.

R: ^{Dmi} Chceš - ^{Emi Ami} li si na něco pořádně posvítit, zhasni si,
^{Dmi Emi Ami G} chceš - ^{Emi Ami} li se něčeho opravdu nasytit, nejez,
^{Dmi Emi Ami F} chceš - ^{Ami Dmi7 G} li své běžící myšlenky zachytit, sedni si,
 chce to svůj čas, vážně, chce to svůj čas.
 Rec: V této chvíli nevidím na ručičky hodinek,
 když si zhasnete, taky na ně neuvídíte, to není marný,
 v této chvíli nevidím na kalendář na zdi,
 když si zhasnete, taky na něj neuvídíte, to není marný,
 v této chvíli nevidím ani sám sebe,
 když si zhasnete, taky se neuvídíte, to není marný,
 k tomu všemu, ovšem nejenom k tomu,
 se tedy hodí malá píseň do tmy.

R: I

3. Každý, kdo si svítí, je zapojen v síti jako já,
 kdyby stroje škytly, bude tma jak v pytli,
 člověk zírá: černá díra.

4. Pro případy nouze nehledejme dlouze světla zdroj,
 mějme v každé době trochu světla v sobě,
 aspoň škvírku, aspoň sirku ...

1. Mám dny, kdy vypadám skvěle,
^{Bb} a dny, ^C kdy vypadám strašně,
^{G#} však mám - ^{D# Bb} li bejt upřímněj, musím říct,
^{F C} že převažujou - no, znáš mě.

2. Mám dny, kdy jsem velmi vtipný,
 a dny, kdy jsem velmi trapný,
 však mám-li bejt upřímněj, musím říct,
 že převažujou ty špatný.

R: ^{Ami} V písni se zpívá, že život je náhoda,
^{Ami G} a ^G já si říkám: ty vole,
^{Bb C F} jak je to možný, že dva dny jseš nahoře
^{G# D# Bb} a ^{Bb} potom tři ^{Bb} tejdny dole?

3. Mám dny, kdy jsem velmi bystrý,
 a dny, kdy jsem velmi tupý,
 však mám-li bejt upřímněj, musím říct:
 ty druhý se mi nák kupí.

R: V písni se zpívá, že chvíli je sluníčko
 a chvíli že zase prší,
 tak nevím, proč musím furt chodit v gumáku,
 a všichni kolem jsou suší.

4. Mám dny, kdy jsem velmi svěží,
 a dny, kdy jsem velmi tuhý,
 však mám-li bejt upřímněj, musím říct,
 že převažujou ty druhý.

1. Jsou věci, který člověk nepochopí,
tak třeba například ty rádiový vlny,
ve vzduchu po nich není ani stopy,
a přitom všude kolem je to vlastně plný,
anebo balón: přece když to lítá,
člověk by uvnitř čekal náký zařízení,
řekněme vrtuli, co by tam byla skrytá,
jenže v tý kouli nic, ale lautr nic není.

R: A přitom vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechny pytle s pískem
a nažhaviš všechny hořáky,
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad
mraky. :]

2. A tak má každý balón svoji duši,
duši neviditelnou, co ho nese vzhůru,
dál mi to rozebírat nepřísluší,
na to jsou odborníci nahoře na kůru,
a když má duši balón, mám ji taky,
a ta mi poskytuje jedinečnou šanci,
že kdybych odhodil ty saky-paky,
tak bych se vznášet moh' se stejnou elegancí.

R: Vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechna závaží
a nažhaviš srdce hořáky,
[: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :]

1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
a to je realita, a to je realita,
slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
a to je realita, a to je realita,
vidím, jak u Vltavy nákej chlap ryby chytá,
nejednou zlatá rybka se na udici zmítá,
a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce, -
kam až jde realita, a kde je fik - , fik - ,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šípce, -
kam až jde realita, a kde je fik - , fik - , fikce? -

2. Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabítá,
a to je realita, a to je realita.

R: I

3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.

R: Nadlábnout se dosyta, či věřit rybce,
kam až jde realita, a kde je fik - , fik - ,
je lepší vzhůru lítat, či jít po šípce,
kam až jde realita, a kde je fik - , fik - ,
fik - , fik - , fik - , fik - , fik - ?

16 Tichá domácnost

Ebenové, bratři

1. Nemí doma vždycky všechno tak,
jak by si člověk představoval,
někdy to jde právě naopak,
s tím bych vás nerad unavoval,
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
u nás je zvláštní idyla.

R: Tichá, tichá, naše domácnost je tichá, tichá
a s konverzací nikdo nespíchá,
tichá, naše domácnost je tichá, tichá,
jen vodovodní kohout tiše vzdychá, tichá,
je pozdě honit bycha.

2. Není doma vždycky všechno tak,
jak by to žena měla v plánu,
celý večer čekáte, a pak:
on přijde o půl páté k ránu,
u nás se nekřičí, u nás se nespílá,
u nás je zvláštní idyla.

R: I

3.=1.+2.

R: I

17 Trampská

Ebenové, bratři

1. Mlhavým ránem bosi jdou, kanady vržou na nohou
a dálka tolik vzdálená je blízká,
město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády
a v křoví někdo tiše Vlačku píská,
nejednou připadáš si ňák příma, svobodnej, a tak,
tak ňák, tak ňák, ňák tak.

R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se
probudíš,
a vedle sebe máš o šišku víc,
pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s
Melounem
a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

R: I

18 Voda se neutopí

Ebenové, bratři

1. Napsal jsem ti písničku, abys už neplakala,
napsal jsem ti písničku, abys byla veselá,
kdyby jsi se pousmála-, to by jsi mě
potěšil - a.

R: Vždyť víš, že voda se neutopí, plamínek nespálí - ,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli? :]

2. Napsal jsem ti písničku, aby sis byla jistá,
napsal jsem ti písničku, že jsi moje jediná,
kdyby jsi se pousmála, to by jsi mě potěšila.

R: I

R: Voda se neutopí, plamínek nespálí,
lávky jdou přes příkopy, proč bychom se báli,
vítr se nezadusí, dálka se nevzdálí,
jsem vždycky tam, kde ty jsi,
[: proč bychom se báli, :] proč bychom se báli?

/E Hmi/

E Hmi
Zůstávám s vámi
D E
jsem jenom vrah
E A H
čekám na odpuštění
E Hmi
Působné plány
D E
zhatil můj strach
E A H
slabost a odloučení

R:

A H E
Nová hl-ín-a
A H C#mi
připomíná
F#mi C#mi
má slabá duše jim padla na oltář
A H E
nová hlína je má lidská tvář

/E Hmi/

Obzor se mění
na krvavý nach
tou barvou vězňům zhasne svět
Belhám se po schůdkách
a po myšlenkách
Out Distance zde končí svůj let

R
E7 C

A tak se ptám
G D
jestli až přijde ta hodina
C
kdo bude zrůda
G D
kdo může zůstat jako hrdina

C
A tak se ptám
G
až se ty schováš
D
někam na půdu
C G E
změní se Kubiš během chvíle třeba na Čurdu

R: I

Nová hlína
připomíná
každá slabá duše jim padla na oltář
každá z nich měla svou lidskou tvář

C G C G
1. V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí
Ami D G
sehnat místo u stolu,
C G Ami
sednout si na lavici, dát si pravou kyselici
D G
anebo rum a kofolu.

2. Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída,
zákaz her s výjimkou domina,
a když je někdy pod psa venku, hospodský též dá si
sklenku,
D G C
přisedne k vám a vzpomíná.

H Emi
R: Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným
kumštýřem,
H Emi
zpíval a napříč flétnou hrál,
H Emi A
procesoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
C D
každý mě znal,
H Emi
a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízký
H Emi
po koncertě rovnou do šatny,
H Emi A
za podpisy do cancáku vlezly mi až do spacáku,
C D G
ale to je dnes už neplatný.

3. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad
zašlou slávou,
a je ticho a jen pendlovky jdou,
pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtipy
rozléhají se hospodou.

4. A když nese další várku jak Děda Mráz s nůsí dárků,
štamgastům se oči rozzáří,
co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.

R: Jó, je to dnes až k nevíře, že ten chlap býval
slavným kumštýřem,
zpíval a napříč flétnou hrál,
procesoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
každý ho znal,
a teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči,
když sem přijdou kluci s kytarou,
stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení
a říkají si, že je zas pod párou.

5. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice,
tož tam, co je tech nejvíc obchodů,
rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu,
ucítíte hospodu.

6. A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od
každého,
že je to notorický lhář,
C G/H Ami
ale já ho viděl jednou v květnu, jak tam stál a v ruce
D
flétnu,
G C
a kolem hlavy, kolem hlavy vám měl svatozář.

1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
já idu přes kopce, přes údolí,
idu k tvej dědině zatúlanej,
cestičky sněhem sú zafúkané.

R: [: Zafúkané, zafúkané,
kolem mňa všeco je zafúkané - . :]

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, biť ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostáva,
a budu u tvého okénka stát.

R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :]

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: [: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Hej, hej, hej, všichni v stáji sedlají
Král je mrtev prý, ať žije král!
Hej, hej, hej, tobě, dívko, zpívají
Za smrt spěchají tě potrest - at

Hej, hej, hej, koně dálkou poletí
Zrádnou čarodějku doženou
Hej, hej, hej, vina, hřích i prokletí
S ranem pod hranicí zažehnou

Král, mužný pán, něžný, s ním

Rájem život se zdál
Zář dní, žár nocí
Tak lásku prožíval

Hej, hej, hej, zloba, čáry, zajetí
Stůj! Jsi poběhlíce nevěrná!
Hej, hej, hej, rány, bič a kamení
Právo lid na tobě vykoná

Hej, hej, hej, v klády bídnu u vězení
Údy, kosti v těle rozlámou
Hej, hej, hej, letí páni udatní
Chvilí jen, a už tě dostanou!

Znám, pravdu, znám zradu
Vím, jak zhynul vůdce a král
Pár řádek, nůž v zádech
Rukou zrádce umíral

Hej, hej, hej, bolest výkřik umlčí
Ústa jméno vraha nevyřknou
Hej, hej, hej, všichni pánu uvěří
Pryč s ní, vražednicí proradnou!

Pryč s ní, vražednicí proradnou!

Tato verze je o půl tónu níž od originálu.

Emi *G*
I walk a lonely road
D *A* *Emi*
The only one that I have ever known

G
Don't know where it goes
D *A* *Emi*
But it's home to me and I walk alone
I walk this empty street
On the Boulevard of broken dreams
Where the city sleeps

Emi
And I'm the only one and I walk alone
D *A* *Emi*
I walk alone I walk alone
D *A*
I walk alone and I walk a

C *G* *D* *Emi*
My shadow's the only one that walks beside me
C *G* *D* *Emi*
My shallow heart's the only thing that's beating
C *G* *D* *Emi*
Sometimes I wish someone out there will find me
C *G* *D* *Emi*
Till then I'll walk alone

Ah..ah.. *Emi G D A* 2x (hrá sa popri tom)

I'm walking down the line
That divides me somewhere in my mind
On the border line of the edge
And where I walk alone
Read between the lines
What's fucked up and everything's alright
Check my vital signs to know I'm still alive
And I walk alone
I walk alone I walk alone
I walk alone and I walk a-

My shadows the only one that walks beside me
My shallow hearts the only thing that's beating
Sometimes I wish someone out there will find me
'Till then I'll walk alone

Ah..ah..
I walk alone and I walk a-

(Sólo)

I walk this empty street
On the Boulevard of broken dreams
Were the city sleeps
And I'm the only one and I walk a-

My shadows the only one that walks beside me
My shallow hearts the only thing that's beating
Sometimes I wish someone out there will find me
'Till then I'll walk alone

D *Hmi*
1. Za mostem v úzké ulici
F#mi *Hmi*
je kráček z dálky vonící
D *Hmi*
meduňkou, rdesnem, skořicí,
Emi7 A
ale hlavně, ach jo.

Emi7 A
Léta snad z úcty k tradici
Emi7 A
kupuji celou krabici
Emi7 A
a přes ní i papír balící,
Emi7 A
cítím, že řekneš, ach jo.

D Hmi F#mi
R: Ty jsi má levandulová,
D Hmi Emi7
úplně celá celičká, levandulová,
Emi A Emi
nádherně levandulová,
Emi7 A7 D Hmi
hmm, levandulová. -

2. Ne vždycky vařím dobroty
a občas mívám teploty
a nekapu ti do noty
a často vzdychám, ach jo.
Sotva však cinkneš za vraty,
otevřu, koukám, no a ty
upadáš vesměs v záchvaty
a vždycky voláš, ach jo.

R: Ty jsi má levandulová,
nádherná, celá levandulová,
famózně levandulová,
hmm, levandulová.

3. Už dobře pětadvacet let
si honem běžíš přivonět
a dřív než začneš vyprávět,
cos viděl - šeptáš ach jo.
Mívám chuť žárlit na ten květ,
to ovšem znáš už nazpaměť,
ať uschlé lístky vezme čert,
říkáš i bez nich, ach jo.

R: Budeš má, levandulová,
navždycky celá, celičká, levandulová,
famózně, nádherně levandulová,
hmm, levandulová.

0. Intrum E E4sus E... paste pin 1.

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R: I

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

1. Tak už podávej, ať je nacpanej koženéj cestovní vak,
deky můžeš pak naházet jen tak na vrzavej dvoukolák,
na vrzavej dvoukolák, co s ním bude pro nás malej svět,
mezek není zlej, tak ho poplácej, nasedej a můžem jet.

R: A že smrdím tabákem, jó, holka, smíř se s tím,
já ti na oplátku slíbím, že tě nikdy nezradím.

2. Za tím pásem hor, kterej nad obzor stojí před náma
jak zeď,
bude možná líp, nebo pes tam chcíp', nepovím ti zrovna
teď,
nepovím ti zrovna teď, to ne, ale neměj z dálky strach,
beru flintu svou, kdyby náhodou na tebe snad někdo sáh'.

R: A že patřím jenom k těm, co krev maj' harcovnou,
vrzavýho dvoukoláku udělám tě královnou.

3. Mapu dobrou vem, ať se nelekne ani roklí, kopců,
řek,
na ní prozkoumej, kde je nádhernej velikánskej bílej flek,
velikánskej bílej flek, ach jó, kam se dostat každej bál,
kdyby mezek snad utaháním pad', [: po svejch půjdem
dál ... :]

27 *Hej! Kapitáne!*
Hop trop

0.[Dmi Hó-hó-hó-[C hó-hó-hó-hó - hó-hó-hó-hó - hó-hó-hó-hó - hó]

1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
proto každej smeká, na palubu kleká,
mezi zuby drtí otčenáš.

R: Hej! Kapitáne!
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
Hej! Kapitáne!
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
sedm galonů, a ty to zaplatíš.
A river shanny God fellow, a river shanny God fellow,
a river shanny God fellow, which nobody can tonight.

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kylem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhne brka, nevadí.

| R: Hej! Kapitáne! ...

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou
pěst,
na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát milí
se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej
pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvouh
kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R: I

3. Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě květ',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R: I

R: I

4. Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',
třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
ať na tu chvíli dlouho nečeká.

R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,-
bíl - á Louisiana, jako víra pevná loď,
podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahní na
zdraví.

2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.

R: I

3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.

R: I

1. *Ami G Ami G*
Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
Ami G Ami D
že jabka se na stromech začaly pít,
Ami G Ami G
a v potocích sucho, jen kámen a písek
Ami G Ami D
a prach místo vody, co měla tam týct.
Ami Emi Ami Emi
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
Ami G Ami D
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
Ami G Ami G
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
Ami G C G
pak lehce a moc rádi dali se svíst.

R: "Když každý dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
Ami G Ami D
"znám starý kouzlo a dešť přivolám,"
Ami Emi Ami Emi
za jeden kulatěj zkusit to stálo,
Ami Emi Ami D
na svůj si přišel - co zbejvalo nám?

2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved',
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.

R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johnny hned zalez' se skrejt.

3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmačenej klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň zít!"
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.

1. *D Emi*
To co vyprávím, se stalo je to dlouhá šňůra let,
G A7
l nám začal zrovna podzim už do hor přicházet,
D Hmi A
já v jednom z dlouhejch večerů, kdy si chlapi lžou,
G Hmi A A7
vybalil svoji příhodu neuvěřitelnou.

2. Bylo indiánský léto, teda žádnéj velkej hic,
já hřebíkama sbíjel pár pevnejch okenic,
to kdyby přišel rabovat mlsnej baribal,
taky medvědí pasti fortelný jsem kolem chajdy dal.

R: *Hmi G D Hmi G A*
Sper ďábel tyhle potvory, co věčně kolem slíd-ěj,
G Hmi A D A A7
zavřete na dvě závory a psům poručte: Hlíd-ěj!

3. Strachy rozklepanej v koutě dveře nebránil můj pes,
ty vyrval medvěd z pantů a do špajzu mi vlez,
Když začal hrabat v policích a žral mý zásoby,
já flintou přímo z postele mu roztrh útroby.

R: |

4. Dveře letí, vtom se vřítí moje žena běsnící,
"Jdem domů, konec pití!" mně strká ulicí,
a vztekem celá zelená pak fackou jako dům,
mi na nose brejle rozbila: "Tys nedal králíkům!"

R: |

1. Když vlny se valí a peřeje řvou
a šutry z nich cíví jak sůvy,
loď praská a umrlčí zvon bije tmou,
tak řekni, kdo pomoci ti umí.

: Kdo pádlem jen kmitne a převrátí loď,
kdo ječí jak staženěj z kůže,
že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,
co za každý cvaknutí může.

2. Je pěkná jak ráno a voní jak les,
když na dřevo u ohně hrává,
je zrádná jak kočka a věrná jak pes,
ta holka, co při tobě spává.

R: Tu vodáckou holku si navěky nech,
netop ji, neza - háněj,
svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,
svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech
jí poctivě odevzdávej
a lásku za lásku dávej - .

3. Kdo připálí rejži a přesolí čaj,
kdo sůl nechá v posledním kempu,
kdo ráj změni v peklo a peklo zas v ráj,
kdo zná všechny písničky trempů.

: Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,
kdo sladce hned šeptá, hned vříská,
a koho bys roztrh' a praštil a kop'
a po kom se celej den stýská.

4. Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R: I

Mám pěknou sirku v zubech, krempu do čela
A bota zpuchřelá mi vrásky nedělá
jen tou svou sirkou škrtni ať se ohřejem
Až přikryje nás zem tak už si neškrtnem

C Gmi F As

R: Má, lásko, jen ty smíš kázat mi nad hrobem
Má zem pak bude lehká, bude mi lehká zem
Bude mi lehká zem, aáá ..

Mám tu svá vysvědčení, pohlednici z Brém
A proti pihám krém, co s nimi čert je vem
Ten čert sám brzo zjistí že má v podpaží
moc těžké závaží a někde v poli rozpaží

R: Má, lásko, jen ty smíš kázat mi nad hrobem
Má zem pak bude lehká, bude mi lehká zem
A lehká zem, aáá ..

Tak dobré ráno milé myši v kostelích
tak ať vam chutná klíč všech křídel andělských
A dobrý večer sovo, která myši jíš
ptáš se zdali mi vzali zavčas spali
járku, to si píš

R: I

Už nemám ani klobouk, pluje povětrím
Jak zvony hledá Řím, či sebe sama, co já vím
Jen to že co mám tebe už tíží necítím
Áááá ..

R: I

C C/F C F C F C F F
] imagine theres no heaven
C F
its easy if you try
no hell below us
above us only sky

F Ami Dmi7
imagine all the people
G G7
living for today

C F
imagine theres no countries
it isnt hard to do
nothing to kill or die for
and no religion too

F Ami Dmi7
imagine all the people
G G7
living life in peace

F G C
you may say im a dreamer
F G C
but im not the only one
F G C
i hope someday youll join us
F G C
and the world will live as one

imagine no possessions
i wonder if you can
no need for greed or hunger
a brotherhood of man

imagine all the people
sharing all the world

you may say im a dreamer
but im not the only one
i hope someday youll join us
and the world will live as one

Mamas + Papas – Californian Dreaming

E5 Dsus4 Dmi E5 E5 Dsus4 Dmi E5 Asus4

A7 Dmi C B
 All the le-aves are brown
 All the leaves are brown
C Asus4
 And the sky is grey
 And the sky is grey
B F A7
 I've - e been for a walk
 I've been for a walk
Dmi C Asus4 A7
 On a winter' - s day
 On a winter's day

A7 Dmi C B
 I'd be safe and warm
 I'd be safe and warm
C Asus4 A7
 If I was in L.A.
 If I was in L.A.
A7 Dmi C B
 Califor - ni-a dreaming
 California dreaming
C Asus4
 On such a winmter's day

A7 Dmi C B
 Stopped int-o a church
C Asus4
 I passed along the way
B F A7
 Well - , I got down on my knees
 Got down on my knees
Dmi C Asus4
 And I pretend to pray
 I pretend to pray

A7 Dmi C B
 You know the preacher likes the cold
 Preacher likes the cold
C Asus4
 He knows I'm gonna stay
 Knows I'm gonna stay
A7 Dmi C B
 Californi-a dreaming
 California dreaming
C Asus4 A7
 On such a winter's day

Dmi C B C Asus4 A7

B F A7 Dmi C Asus4 A7

Dmi C B
 All the leaves are brown
 All the leaves are brown
C Asus4
 And the sky is grey
 And the sky is grey
B F A7
 I've - e been for a walk
 I've been for a walk
Dmi C Asus4
 On a winter's day
 On a winter's day

A7 Dmi C B
 If I didn't tell - her
 If I didn't tell her
C Asus4
 I could leave today
 I could leave today
A7 Dmi C B
 Califor - ni-a dreaming
 California dreaming
C Dm C B
 On such a winter's day
 California dreaming
C Dm C B
 On such a winter's day
 California dreaming
C Dm
 On such a winter's day

orig. verze v Adur

C G Dmi F

^GMezi zemí a ^Cnebem,
^Ga širým ^{Dmi}světem,
 je jeden ^F náš ^Gznáš.
 tak dobře ho ^CMezi nebem a zemí,
^GJsou věci ^{Dmi}který,
 Moje milá,
^FMůžu jen já á á ^Gá.
^CTahat tě za vlasy,
^{Ami}dýchat ti do tváře,
^{Dmi}Dělat si nároky na tvoje ^Fpolštáře,
 Sahat ti pod sukni,
 kousat tě na ruce,
 Dělat ti snídani,
 říkat ti vopice.

Mezi světlem a nocí,
 Houpu tě v bocích,
 Na tisíckrát, dělám to rád
 Mezi nocí a světlem,
 Zimou i létem,
 Je spoustu rán,
 kdy můžu jen sám

Tahat tě za vlasy,
 dýchat ti do tváře,
 Dělat si nároky na tvoje polštáře,
 Sahat ti pod sukni,
 kousat tě na ruce,
 Dělat ti snídani,
 říkat ti vopice,

Platit ti výdaje,
 prdět si ve vaně,
 Kvůli tvé pověsti porvat se v hospodě
 nosit ti lekníny,
 vrtat ti police,
 Jsme časem kalený
 šrouby a matice

Tahat tě za vlasy,
 dýchat ti do tváře,
 Dělat si nároky na tvoje polštáře,
 Sahat ti pod sukni,
 kousat tě na ruce,
 Dělat ti snídani,
 říkat ti vopice,

Platit ti výdaje,
 prdět si ve vaně,
 Kvůli tvé pověsti,
 porvat se v hospodě,
 nosit ti lekníny,
 vrtat ti police.
 Jsme časem kalený
 šrouby a matice

Vysoko nad zemí,
 životem kalení,
 navěky spojení,
 Šrouby a matice

(3x) Šrouby a matice

^DCestou necestou, polem nepolem,
^Gjedu za tebou ^{Gmi}velkým ^Dmalotraktorem,
^DCestou necestou, polem nepolem,
^Gjedu za tebou ^{Gmi}velkým ^Dmalotraktorem,
 kabrioletem
^DPojď mi naproti, lesem nelesem,
^Gpojď si mě vyfotit, jak ^{Gmi} tam na traktoru ^Djsem,
^DPojď mi naproti, lesem nelesem,
^Gpojď si mě vyfotit, jak ^{Gmi} tam na traktoru ^Djsem,
 jak jsem roztřesen

^DVRN, ^GVRN, ^{Gmi}VRN, VRN, VRN

^DJen kola zdolaj výmoly,

pálim to lesem po poli,
^Glám pole mizí pod koly,
^{Gmi}z kopce to ale vosolim

cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 cestou necestou, polem nepolem,
 jedu za tebou létem kabrioletem,
 malotraktorem

Doufám, že mě pochopíš,
 že mě uslyšíš,
 že mě potěšíš,
 mít budeš ráda

Doufám, že mě pochopíš ...
 a budeš mít ráda....
 a budeš mít ráda....
 a budeš mít ráda...

F#mi
1. Vyplašený zajíc běhal
D
po polích,
F E
pak našel smrt v pažích
A
tetovaných.
F#mi
Kočovali ulicí i
D
náměstím,
F E
asi za štěstím,
A
či neštěstím.

F#mi
R: Bulharku Jarku, tatarku z párku,
D
motorku z korku, Maďarku, Norku,
F E
Japonku, Polku, Mongolku z vdolku,
A
uzenou rolku, zelenou jolku.
F#mi
Jenom ne tuhle cikánskou holku,
D
jenom ne tuhle cikánskou holku,
F E
jenom ne tuhle cikánskou holku,
A
tu ne! ne!

F#mi *D*
Ne ne ne ne ne ne ne neměl jsem,
F E A
tu cikánskou holku potkat za lesem,
F#mi D
ukradených slepic pírka zdvihá dým,
F E A
potom stoupá k nebi a já stoupám s ním.

2. Já sem tvoje holka,
já tě mám ráda,
napsala mi v noci nožem
na záda!
Rozevřela se a já se
topil v ní,
jenomže ne první ani
poslední

R: I

Gmaj7 Gmaj7 Cmaj7 Cmaj7 Gmaj7 Gmaj7[Cmaj7
Cmaj7

Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7 Cmaj7
1. Když ti vítr napne plachtu
Gmaj7 Cmaj7 Ami C
když ti plachta popořezaná jachtu
Ami C Ami Gmaj7
když ti jachtou jízda dodá klid.

Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7 Cmaj7
Když ti květy kosa kosi
Gmaj7 Cmaj7 Ami C
když ti květy dívka k nosu nosí
Ami C Ami Gmaj7
když ti rosy kapku dává pít.

Eb Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7 Cmaj7

R: Jak snadné je žít
Eb Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7 Cmaj7
snadné je žít.

2. Když ti vítr napne plachtu
když ti plachta popořezaná jachtu
když ti jachtou jízda dodá klid.

Když ti země zrno dává
když ti země v zrně obdělává
porobený zemědělný lid.

R: I

3. Když ti vítr napne plachtu
když ti plachta popořezaná jachtu
když ti jachtou jízda dodá klid.

Když se trubka plní vzduchem
když se vzduchem protroubí tvým uchem
když ti trubač trubky tříbí cit.

R: I

4. Když ti osud tvé dny sčítá
když je sčítá a pak odečítá
když si tě Bůh k sobě nechce vzít.

Když ti osud tvé dny sčítá
když je sčítá a pak odečítá
když si tě Bůh k sobě nechce vzít.

R: I

Eb Gmaj7 Cmaj7 Gmaj7
+ snadné je žít.

Dmi
Dobíhám tramvaj
Z kopce na Petřín
Ami B
A ty jedeš v ní V tramvaji
E
Koukneš se ven
C Dmi
Trolej zajiskří

Dobíhám tramvaj
Z kopce na Petřín
A ty jedeš v ní
V tramvaji
Ta mění směr
Kvér vystřelí

| *Dmi*
®: /: Na tramvaji vlajky vlají
F
Mír volají Mír volají :/

Zaklínám tramvaj
Ať ještě zastaví
A ty vystoupíš
Na chodník
A pro šerík
Si chtít budeš jít

Zaklínám tramvaj
Ať ještě zastaví
A ty vystoupíš
Na chodník
Ozve se křik
Jiskry padají

| *Dmi C F*
/: Mír vol - ají :/

Začíná jaro
Nad Prahou nad Plzní
Válka odezní
Vyšumí
Nastane mír
Osvobození

Chtěl jsem jet s tebou
Noční tramvají – ale
Padám do křoví
Na šerík
A v tom ten keř
Tebou zavoní

| R
2x /: Mír volají :/

G Bb
Proč ta růže uvadá,
Dm G
kterou jsem ti včera dal,
Bb
je to trochu záhada,
Dm G DmG
trochu osud, trochu žal,

Nejsem sám a nejsem tvůj,
to ta růže asi ví,
bílá růže nežaluj,
soumrak padá šedivý.

| *F C Bb*
R: Ve zlatém sarkofágu
F C Bb C
píseň má odpočívá
F C Bb
na způsob černých mágů.
F C Bb
gestem ji probudí
C D
a snad nám prozradí.

Proč ta růže uvadá,
kterou jsem ti včera dal,
je to trochu záhada,
trochu osud trochu žal.

Ve zlatém sarkofágu
píseň má odpočívá
na způsob černých mágů.
gestem ji probudí
a snad nám prozradí.

E F#mi
Usínám a chtěl bych se vrátit
G#mi F#mi
o nějaký ten rok zpátky
E F#mi
být zase malým klukem
G#mi F#mi E
který si rád hraje a který je s tebou

E F#mi G#mi F#mi
Ždá se mi je to moc let
E F#mi G#mi F#mi
já byl kluk, kterej chtěl
E F#mi G#mi F#mi E
Znáti svět, s tebou jsem si hrál

E F#mi G#mi F#mi
Vrátit se a chtěl bych rád
F#mi G#mi F#mi
být s tebou zavzpomínat
E F#mi G#mi F#mi E
mám teď ale zprávu zlou

C#mi H A G#mi F#mi
Suchá - hlína tady
C#mi H A G#mi
Nevzk-lící bez vody
G#mi F#mi G#mi H
Já zatím poklekám vzpomínkou pocta se vzdává

E F#mi G#mi F#mi
Loučím se a něco však tam zůstalo
F#mi G#mi F#mi
z těch našich dnů
E F#mi G#mi F#mi E
já teď vím že tu zůstanu

Nemohu spát a probouzím se
a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky
být zase malým klukem,
který si rád hraje, který je s tebou.

Ami F G Ami Ami Ami6

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Ami
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G Ami F D D Dmi Emi Ami Ami6 Ami Ami6

Ami F G Ami
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
F G Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
F G Ami
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
F G Ami
které ti oknem do vězení květiny sypou ze
svatebních cest.

C G Ami F D D Emi Ami Ami6 Ami Ami6

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
F G Ami
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou

C G Ami F D D Emi Ami Ami6 Ami Ami6

nejlíp jim bylo
když nevěděli co dělají
jenom se potkali
a neznělo to špatně

tak se snažili
a opravdu si užívali
jenom existovali
a čas běžel skvěle

nechám si projít hlavou
kam všechny věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

pak se ztratili
a chvílema se neviděli
jenom si telefonovali
a byli na tom bledě

a když se vrátili
už dávno nehořeli
jenom dál usínali
chvilí spolu - chvilí vedle sebe

nechám si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

nechej si projít hlavou
kam všechny věci věci plavou
jestli je všechno jen dech
tak jako kdysi v noci
spolu potmě na schodech

1. Kdo snídá špek a tlustě si ho krájí,
kdo pořád slídí a nic nechce najít,
kdo usne jenom když má v dlani minci,
kdo z hlavy má jen stojan na čepici,
přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.

2. Kdo vždycky pro nic za nic ztropí povyk,
kdo pořád mluví a nic nevysloví,
kdo za dvě zlatky vyměnil by duši,
kdo hlavu má jen na nošení uší
a přitom v nebi chtěl by housle hrát,
ten bude v pekle bubnovat.

R: Nekrmte čerty, co se krčí v křoví,
stejně vám nikdy, nikdy neodpoví,
proč svět je jako kolotoč,
a jenom řeknou, čert ví proč.

3. Kdo ze všech dveří poníženež couvá,
kdo kozí nohu pod peřinu schoval,
kdo v hlavě nemá a má pořád v gatích,
kdo se ti směje, když jsi srdce ztratil,
a přitom v nebi chtěl by housle hrát
ten bude v pekle bubnovat.

R: I

D A D G
Bráním se dojetí, dneska už potřetí
D G
na školní doby vzpomínám.
D A D G
Příklady k řešení vlastně se nemění
D A7 D
a život strašně málo znám.

D F#7
Život je neznámá ze všech rovnic dávných,
G A
které jen těžko spočítám.
D A D G
Bráním se dojetí, dneska už potřetí
D A7 D
na školní doby vzpomínám.

Kéž mi teď napoví spolužák, který ví,
že zase nevím kudy dál.
Dřív křidu propotím, než vůbec pochopím,
proč zrovna rovnic bych se bál.

Příklad mi nevoní, matykář se tváří,
jak by si se mnou jenom hrál.
Kéž mi teď napoví spolužák, který ví,
D A7 D E
že zase nevím kudy dál.

E H7 E A
Jé on to neumí, hele jak zašumí,
E A H
vám se to také může stát.
E H E A
Jé, on se neučí, život ho poučí
E H7 E
a co víc mohl bych si přát.

E G#7
Život je neznámá uvidíš jak málo
A H H7
Můžeš si na chytrého hrát
E H E A
Jé on to neumí hele jak zašumí
E H7 E
Netuší, co se může stát,
A Es H7
co se může stát, netuší,
D G A7
co se může stát.

D A D G
Bráním se dojetí, dneska už potřetí
D G A
na školní doby vzpomínám.
D Ak D G
Příklady řešení vlastně se nemění
D A7 D
a život strašně málo znám.

Život je neznámá ze všech rovnic dávných
Které jen těžko spočítám
Bráním se dojetí dneska už potřetí
D A7 D G
Na školní doby vzpomíná - ám,
D A7 D G D G D
na školní doby vzpomíná - á - á - á - á - ám.

z pohádky "Šíleně smutná princezna"

Emi Hmi C D
Dejte mi malíři barvy všech druhů
Emi Hmi C D
Já budu do mraků malovat duhu
Emi Hmi C D
Řekněte básnici jak verš se skládá
Emi Hmi C D
Ona mne ona mne asi má ráda.

C
Ja nejsem ani Leonardo ani Michelangelo
D
paletu mám amatérsky chudou
Ami
ale když mne paní můza políbila na čelo
D G
Rozhod jsem se skoncovati s nudou

C F C F
R: Samým blahem, jedním tahem
C D F G
srdce z lásky maluju
C F C F
Protože já, protože já,
C D F G
protože já miluju
C F C F
A maluju a miluju, a miluju a maluju
C F C F
a miluju a maluju a miluju a maluju.

Ja nemněl nikdy nadání mě hýčkali uměny
Z kreslení jsem vždycky míval pětky.
Ale dneska vlastní duší kreslím fresky na stěny
fagule mi slouží místo štětky.

F
Láska to je nemoc zlá, každý na ní svůj lék má,
C7
poslechněte jak jsem na to od lesa šel já

F *Bb* *F*
Rozhod jsem se léčit lásku lékořicí,
C7 *F*
objednám si aspoň tisíc odnoží a-a - á

Pak si svařím soudek vína se skořicí
a počkám až se ten plevel rozmnoží.

Bb *F* *F7*
Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
Bb *F* *Gmi7*
Lékořicí po víně se skořicí bývám cynický, ale
C7
fakticky.

I své okno nechám zarůst lékořicí,
neuvidíš jak se trápím nelidsky.

La-la ...

Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
lékořicí - jsi mé prokletí naprosté což je nelidský, ale
prakticky.

Kdybych věděl, že tě získám lékořicí
nemuselo by to končit tragicky.

Dal bych rázně vale vínu se skořicí
F *Dmi* *H*
a za všechny svoje prachy:
nakoupil bych hlínu a pěstoval inu
jenom tu květinu tu a žádnú inú
rostlo by napravo, rostlo by na levo
pro tebe má děvo jen to sladký dřevo
Bb *F*
lékořice samá lékořice, lelele
lékořice samá lékořice.

E *C#7*
Jak můžeš být tak krutá,
F#mi *H6*
copak nemáš kouska citu v těle?

E6 *E* *E6* *E6* *E* *E6* *E* *E6* *E* *E6* *E* *E6* *E* *E6* *E*
Tu kytáru jsem koupil kvůli Tobě,
E6 *E* *E6* *E* *E6* *E* *H7*
a dal jsem za ní celej tátův plat,
E *H7* *E9* *A*
ta, dávno ještě byla ve výrobě
Ami *E* *H7* *E* *H7*
a Já už věděl, co Ti budu hrát.

To ještě rostla v javorovém lese
a jenom vítr na to dřevo hrál,
a já už trnul, jestli někdy snese,
Ami *E* *H7* *E*
žár, který ve mně denně narů stal.

C#mi *G#mi*
S tou kytarou teď stojím před tvým domem,
A *H* *H7*
měj soucit aspoň k tomu javoru,
E *E7* *A* *Ami*
jen kvůli Tobě přestal být stromem,
Ami *E* *H7* *E*
tak už nás oba pozvi nahoru,
H7 *E* *D* *D#* *E*
pozvi nahoru, pozvi nahoru.

z pohádky "Šíleně smutná princezna"

^A
Znám jednu starou zahradu,

^{Emi}
kde hedvábná je tráva,

^A
Má vrátka na pět západů

^{Emi}
a mně se o ní zdává.

^D
Tam žije krásná princezna,

^{G G4 G D}
má opá lenou pleť.

^{Hmi E G G7}
Jen já vím, jak je líbezná,

^{C D}
tak neblázni a sed.

^G
Ná, ná, na-na-na-ná,

^{G7 C}
na - na-na-ná, na-ná, ná.

^B
Ná, ná, na-na-na-ná,

^{Es}
na-na-na-ná, na-ná, ná.

^G
Ná, ná, na-na-na-ná,

^{C a-a-a-a-a-á A á-a-a-á A7 a-a-á.}

V té zahradě je náhodou

I studna s černou mříží.

A stará vrba nad vodou,

co v hladině se yzhlíží.

Ten rybník s lodkou dřevěnou

tu čeká na nás dva.

Tak pojd a hraj si s ozvěnou

a zpívej, to co já.

Ná, ná...

^{a-a[C Cmaj7 Ami á]}

^{D7 a g -á.}

^{Emi7 Emi D Emi C D G}

I want to live, I want to give

I've been a miner for a heart of gold.

It's these expressions I never give, that

^{Emi7 G}
keep me searching for a heart of gold

^{C C C/H Ami7 G}

And I'm getting old.

^{Emi7 G}
Keeps me searching for a heart of gold

^{C C C/H Ami7 G}

And I'm getting old.

^{Emi C D G}
I've been to Hollywood, I've been to Redwood

I crossed the ocean for a heart of gold

I've been in my mind, it's such a fine line

^{Emi7 G}
That keeps me searching for a heart of gold

^{C C C/H Ami7 G}

And I'm getting old.